

ผลกระทบทางภาษีอากรต่อผู้ประกอบการจากโครงการช่วยเหลือจากภาครัฐในช่วงการระบาดของโควิด-19

Tax Effect of Government Assistance on Entrepreneurs' Projects During the COVID-19 Pandemic

ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์¹
Sirirut Jaensirisak¹

Received: 30 October 2021

Revised: 21 December 2021

Accepted: 8 December 2021

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอข้อมูลต่อผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือจากภาครัฐในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อให้ตระหนักถึงหน้าที่และผลกระทบทางภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวางแผนจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง การศึกษานี้รวบรวมข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องของกรมสรรพากรและนโยบายของรัฐบาล จากการศึกษาพบว่า กรมสรรพากรได้ออกกฎหมายมาอย่างต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับประชาชนได้เข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ประชาชนทั่วไปไม่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านโครงการต่างๆ มารวมเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่กฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้นี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีหน้าที่ต้องนำเงินได้พึงประเมินที่ได้รับมายื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้วแต่กรณี นอกจากนี้ อาจเข้าข่ายเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม หากผู้ประกอบการมีรายได้จากการประกอบธุรกิจเกิน 1,800,000 บาทต่อปี จะเห็นว่า โครงการช่วยเหลือจากภาครัฐในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 มีผลกระทบทางภาษีอากรต่อผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ดังนั้น ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการควรเตรียมตัวให้พร้อมโดยการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย รวมทั้งจัดเก็บหลักฐานเอกสารประกอบต่างๆ ให้ถูกต้องและครบถ้วน

คำสำคัญ: โครงการช่วยเหลือจากภาครัฐ, ผู้ประกอบการ, การยกเว้นภาษี, การระบาดของโรคโควิด-19

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาการบัญชี คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
โทร: 086-8689297, E-mail: sirijaen@gmail.com

² Assistant Professor, Department of Accounting Ubon Ratchathani Business School, Ubon Ratchathani University
Tel: 086-8689297, E-mail: sirijaen@gmail.com

Abstract

This study aims to support information to entrepreneurs participating in the government assistance projects during the COVID-19 pandemic. That is awareness of the duties and impacts of related taxes, as well as to preparation of documents and evidence for filing the tax return form correctly. This study gathered information on related laws of the Revenue Department and government policies. It found that the Revenue Department has continually enacted laws during the year 2020-2021 to exempt personal income tax for general people who participated in the projects. As a result, they did not have to combine the income received from various projects as assessable income for filing the Tax Return form and paying personal income tax. However, the laws do not apply to entrepreneurs who participated in the projects. They have a duty to include the assessable income received submitted as personal income tax or a corporate income tax return, depending on the case. Moreover, they may be considered as VAT operators, if they have business income more than 1,800,000 baht per year. Thus, the government assistance projects during COVID-19 pandemic have a direct tax effect on participating entrepreneurship. They should prepare income-expense accounts, and keep evidences of supporting documents correctly and completely.

Keywords: Government assistance projects, entrepreneurs, tax exemption, Covid-19 pandemic

บทนำ

ตั้งแต่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยเริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 และองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ รัฐบาลต้องหามาตรการควบคุมโรคระบาด เช่น การทำงานที่บ้าน (Work from home) การจำกัดการนั่งทานอาหารในร้าน การห้ามเปิดกิจการบางประเภทชั่วคราว การงดเดินทางข้ามจังหวัดและประเทศ นอกจากนี้ หากพบว่าสถานที่ใดเป็นแหล่งพบเชื้อโรคระบาด รัฐบาลจำเป็นต้องสั่งปิดกิจการที่เกี่ยวข้องนั้นๆ ซึ่งมาตรการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และความ เป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ประชาชนหลายคนตกงาน รายได้ลดลง หรือมีหนี้สินเพิ่มขึ้น

รัฐบาลไทย (2564 ก) จึงได้ออกมาตรฐานให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการ เพื่อกะตุ้นการใช้จ่ายใช้สอย เพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน เสริมสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการให้มีรายได้ในช่วงที่เกิดโรคระบาด และฟื้นฟูการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเน้นการสนับสนุนเศรษฐกิจรากหญ้า และฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2563-2564 มาตรการที่รัฐบาลนำออกมาใช้เพื่อกะตุ้นเศรษฐกิจและช่วยเหลือประชาชนอย่างเร่งด่วน โดยการนำเงินใส่เข้าไปในระบบเศรษฐกิจผ่านโครงการต่างๆ มีเป็นจำนวนมาก เช่น

1. มาตรการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในระยะเร่งด่วน โดยมีโครงการย่อยดังนี้

1.1 โครงการ “เราชนะ” คือ มาตรการเยียวยา 3,500 บาท ระยะเวลา 2 เดือน รวมเป็นเงิน 7,000 บาท โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มผู้มีอาชีพอิสระ และผู้มีรายได้น้อย

1.2 โครงการ ม.33 เรารักกัน คือ มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ ตามกฎหมายประกันสังคมมาตรา 33

2. มาตรการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีโครงการย่อยดังนี้

2.1 โครงการคนละครึ่ง คือ โครงการที่รัฐบาลออกมาเพื่อกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศ ช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้กับประชาชน และช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อยทั่วประเทศ

2.2 โครงการยิ่งใช้ยิ่งได้ คือ โครงการในปี 2564 เพื่อกระตุ้นการบริโภคในประเทศของประชาชนในกลุ่มที่มีรายได้ปานกลางและรายได้สูง โดยรัฐบาลได้สนับสนุนบัตรกำนัลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Voucher) ให้กับประชาชนเมื่อใช้จ่ายซื้อสินค้าอาหาร และเครื่องดื่ม ค่าบริการ ผ่านแอปพลิเคชัน เป้าตั้งกับผู้ประกอบการร้านค้าหรือบริการที่เข้าร่วมโครงการ

2.3 โครงการช้อปดีมีคืน เป็นมาตรการที่ออกมาเพื่อกระตุ้นกำลังซื้อ และช่วยเหลือผู้ประกอบการ ร้านค้าที่จดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยเป็นการซื้อสินค้าที่เพื่อนำไปลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของปี 2563

3. มาตรการลดภาระค่าครองชีพให้แก่ประชาชนในกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง โดยมีโครงการย่อยดังนี้

3.1 โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (บัตรคนจน) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ช่วยเหลือเยียวยา และลดภาระค่าใช้จ่ายให้แก่กลุ่มผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ประมาณ 14 ล้านคน ในช่วงที่มีสถานการณ์ COVID-19 ซึ่งทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ มีรายได้ลดลงและไม่สามารถหารายได้จากแหล่งอื่นมาทดแทนได้ โดยโครงการฯ จะเป็นการช่วยเหลือวงเงินค่าซื้อสินค้าบริโภคอุปโภคที่จำเป็นจากร้านธงฟ้าราคาประหยัดพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นจำนวน 500 บาทต่อคนต่อเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม 2563 (กรุงเทพธุรกิจ, 32563)

3.2 โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ โดยรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือด้วยการลดภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษเพิ่มเติมอีกเดือนละ 200 บาท เป็นระยะเวลา 6 เดือน ครอบคลุมเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2564

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ดำเนินโครงการเพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและกระตุ้นเศรษฐกิจอีกหลายโครงการ เช่น

1. โครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” คือ มาตรการเพื่อรองรับกลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงาน ลูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระ และผู้ที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคมตามมาตรา 33

2. โครงการเราเที่ยวด้วยกัน คือ โครงการที่รัฐบาลจัดขึ้นเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน ผ่านการท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการสร้างงานและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม (เราเที่ยวด้วยกัน, 2563)

3. โครงการกำลังใจ คือ โครงการที่รัฐบาลสนับสนุนค่าเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและศึกษาดูงานต่างจังหวัดให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข

ประจำหมู่บ้าน (อสม.) และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล(รพ.สต.) รายละไม่เกิน 2,000 บาท ทั้งนี้ต้องใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวเท่านั้น (เที่ยวปันสุข, 2563)

ดังนั้น บทความนี้ต้องการให้ข้อคิดกับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ตระหนักถึงหน้าที่และผลกระทบทางภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง วางแผนจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการในอนาคต

กฎหมาย E-Payment (อีเพย์เมนต์)

เนื่องจากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการข้างต้นจะต้องดำเนินธุรกรรมผ่านแอปพลิเคชัน “ถุงเงิน” ส่งผลให้ต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมาย E-Payment (อีเพย์เมนต์) ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 48) พ.ศ. 2562 ที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ (National e-Payment) เช่น การจ่ายเงินผ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ การโอนเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ หรือการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการผ่านเจ้าหน้าที่ของธนาคารหรือไม่ก็ตาม (กรมสรรพากร, 2562)

สรรพากรกำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งรายงานทางการเงินของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อกรมสรรพากร เช่น ผู้ประกอบการร้านค้าออนไลน์ ผู้ค้าขายหาบเร่แผงลอย มนุษย์เงินเดือน หรือผู้ประกอบการอาชีพรับจ้าง เป็นต้น โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2562 แต่ไม่มีผลบังคับใช้ย้อนหลัง ซึ่งเงื่อนไขหลักของกฎหมายนี้

จะครอบคลุมธุรกรรมทางการเงินดังต่อไปนี้

1. มีการฝาก หรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกัน (บัญชีชื่อเดียวกัน) ตั้งแต่ 400 ครั้งขึ้นไป และมียอดเงินรวมกันตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไปใน 1 ปี ซึ่งการนับยอดรายการทำธุรกรรมจะนับเป็นแบบปีต่อปีตามปีปฏิทิน และส่งข้อมูลแยกเป็นรายสถาบันการเงิน โดยไม่ได้นับรวมข้อมูลข้ามสถาบันการเงินแม้ว่าจะมีชื่อบัญชีเดียวกันก็ตาม

2. มีการฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีตั้งแต่ 3,000 ครั้งขึ้นไปใน 1 ปี โดยจะนับเฉพาะจำนวนครั้งที่รับโอนเงิน โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าของจำนวนเงินที่โอนว่าจะมีมากน้อยเพียงใดก็ตาม (SMEMOVE, 2562)

จากโครงการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลที่กล่าวถึงมาก่อนหน้านี้ การรับเงินสนับสนุนผ่านโครงการต่างๆ นั้น ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ให้บริการผ่านแอปพลิเคชันถุงเงินสำหรับผู้ประกอบการ และแอปพลิเคชันเป้าตั้งสำหรับประชาชนทั่วไป ซึ่งธนาคารฯ ถือว่าเป็นผู้ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีหน้าที่ต้องนำส่งข้อมูลให้กรมสรรพากรตามกฎหมาย E-Payment (อีเพย์เมนต์) ซึ่งถือเป็นหนึ่งรูปแบบของการจ่ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Peak Think, 2564) และเพื่อเป็นการยืนยันว่าธนาคารฯ ได้ส่งข้อมูลให้กรมสรรพากรจริงคือกรณีที่แม่ค้ารายหนึ่งได้ออกมาพูดผ่านสื่อโซเชียลว่าตนเองถูกเรียกเก็บภาษีเกือบแสนบาทจากการเปิดร้านขายอาหารที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง เราชนะ และเรารักกัน ม.33 รวมทั้งยังได้กล่าวอ้างมีผู้ร่วมชะตากรรมเดียวกันในการถูกประเมินภาษีย้อนหลังจากกรมสรรพากรอีกด้วย ซึ่งกรณีนี้กรมสรรพากรได้ออกมาชี้แจงผ่านสำนักข่าวหลายสำนักว่าการเรียกเก็บภาษีกับแม่ค้ารายดังกล่าวไม่ใช่เป็นการจัดเก็บภาษีย้อนหลัง แต่เป็นการประเมินภาษีจากเงินได้พึงประเมินของปีภาษี

2563 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ประกอบการมีเงินได้พึงประเมินถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ กรมสรรพากรไม่ได้มุ่งเน้นที่จะจัดเก็บภาษีกับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง หรือ ม.33 และโครงการของรัฐบาลอื่นแต่อย่างใด (TOP NEWS, 2564)

ผลกระทบทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับมาตรการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาล (กรณีผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือ)

หลังจากการออกมาตรการให้ความช่วยเหลือต่างๆ จากรัฐบาล ทำให้ประชาชนเกิดคำถามว่าเงินได้ที่ประชาชนได้รับมาจากรัฐบาลนั้น ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมารวมเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ หากอ้างอิงมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร คำว่า “เงินได้พึงประเมิน” หมายถึง เงินได้ของบุคคลใดๆ หรือหน่วยภาษีใดที่เกิดขึ้นในระหว่างปีภาษี (วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม) ของปีใดๆ ในการคำนวณเงินได้พึงประเมินให้ใช้ “เกณฑ์เงินสด” คือ ตามจำนวนเงินสดที่ได้รับจริงในปีภาษีนั้นๆ ซึ่งเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นนั้นประกอบด้วย

1. เงินสด
2. ทรัพย์สินที่อาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง
3. ประโยชน์ที่อาจคิดได้เป็นเงิน
4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้
5. เครดิตภาษี (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร, 2564)

ดังนั้น เงินสดที่รัฐบาลให้กับประชาชน

ผ่านแอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” รวมถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการที่รัฐบาลช่วยจ่ายผ่านโครงการ “คนละครึ่ง” หรือโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นต้น จึงเข้านิยามดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตาม หากกรมสรรพากรจะจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากประชาชนที่กำลังได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการรับเงินผ่านโครงการที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือนี้ก็อาจจะเป็นการซ้ำเติมความทุกข์ยากของประชาชนให้เพิ่มขึ้น

ในระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ. 2563 กรมสรรพากร (254 ก) ได้ออกกฎหมายตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีให้ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินหรือประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการเยียวยาและฟื้นฟูผลกระทบจากโรค COVID-19 ยกตัวอย่างเช่น

1. กรมสรรพากร (2563 ก) ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 368 (พ.ศ. 2563) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร สำหรับโครงการ “ช้อปดีมีคืน” โดยกำหนดให้เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและได้รับใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการซื้อสินค้าหรือรับบริการในราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 30,000 บาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. รัฐบาลไทย (2564 ข) ได้สรุปมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินสนับสนุนหรือประโยชน์ที่ประชาชนได้รับในปีภาษี 2563 จากมาตรการหรือโครงการต่างๆ ของรัฐบาล อันเนื่องมาจากการเยียวยาและฟื้นฟูผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเป็นการ

กระตุ้นให้การบริโภคภายในประเทศขยายตัว ซึ่งเป็นผลดีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป รวมทั้งสิ้น 4 โครงการ ได้แก่

2.1 โครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” สำหรับเงินที่ได้ที่ผู้ใช้แรงงานและลูกจ้างของสถานประกอบการได้รับจำนวน 5,000 บาท ต่อคนต่อเดือน เป็นเวลา 3 เดือน รวม 15,000 บาท

2.2 โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” สำหรับส่วนลดค่าที่พัก คุปองเพื่อใช้เป็นส่วนลดค่าอาหารและค่าเช่าสถานที่ท่องเที่ยว และเงินคืนค่าตัวเครื่องบิน

2.3 โครงการ “คนละครึ่ง” สำหรับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล 50% เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในประเทศ

2.4 โครงการ “กำลังใจ” สำหรับเงินที่รัฐบาลสนับสนุนค่าเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและศึกษาต่องานต่างจังหวัดให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) รายละไม่เกิน 2,000 บาท

ทั้งนี้ สำหรับโครงการอื่น เช่น โครงการเราชนะ โครงการ ม.33 เรารักกัน โครงการยิ่งใช้ยิ่งได้ โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (บัตรคนจน) และโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ กรมสรรพากรยังไม่มีกฎหมายออกมายกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ในขณะนี้ แต่คาดว่าจะมีความชัดเจนในอีกไม่นาน เพราะคงต้องอยู่บนพื้นฐานหลักการคิดเหมือนกันกับโครงการอื่นๆ และในอดีตกรมสรรพากรเคยมีมาตรการยกเว้นภาษีในลักษณะเดียวกันออกมาแล้วเช่นกัน ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ โดยการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการนำเที่ยวและค่าที่พักในโรงแรมในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ที่บุคคลธรรมดา

จ่ายให้กับบริษัทที่ประกอบกิจการนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ซึ่งบุคคลธรรมดาไม่ต้องนำเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าบริการให้แก่บริษัทมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 15,000 บาท ทั้งนี้ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 278 (พ.ศ. 2553) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 187) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ หรือที่ได้จ่ายเป็นค่าที่พักในโรงแรมให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2553 (กรมสรรพากร, 2563 ข)

อย่างไรก็ตาม โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้แถลงข่าวให้รายละเอียดมติการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564 ว่าผู้ที่ได้รับสิทธิโครงการเราชนะจะได้รับการยกเว้นภาษีเช่นกัน แต่ต้องรอกรมสรรพากรร่างกฎหมายเพื่อเสนอขอความเห็นชอบในคณะรัฐมนตรีต่อไป (กรุงเทพธุรกิจ, 2564 ก) สำหรับโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (บัตรคนจน) และโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ อาจไม่มีความจำเป็นที่กรมสรรพากรจะต้องออกกฎหมายเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ก็ได้ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีเงินได้พึงประเมินไม่ถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผลกระทบทางภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดากับมาตรการให้ความช่วยเหลือ ของรัฐบาล (กรณีเป็นร้านค้าที่ เข้าร่วมโครงการ)

ร้านค้ากลุ่มบริการที่มีสิทธิ์เข้าร่วม
โครงการตามมาตรการให้ความช่วยเหลือของ
รัฐบาล-เราชนะ แบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลักๆ
ดังนี้

1. กลุ่มขนส่งสาธารณะ ได้แก่ แท็กซี่ รถตู้
ให้บริการโดยสารประจำทาง จักรยานยนต์รับจ้าง
สามล้อเครื่อง สามล้อถีบ รถสองแถว

2. กลุ่มสุขภาพและความงาม ได้แก่ ร้าน
นวด สปา ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ร้านทำเล็บ

3. กลุ่มบริการด้านสุขภาพและการแพทย์
ได้แก่ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยค้างคืน
(คลินิก) แพทย์แผนจีน คลินิก (การรักษาทางการแพทย์
เสริมความงาม ทันตกรรม และอื่นๆ)

4. กลุ่มงานรับเหมา งานช่าง ทำความ
สะอาด ได้แก่ งานก่อสร้างขนาดเล็ก ให้บริการ
ทำสวนหรือตกแต่งสวน ตัดเย็บ ซ่อมแซมสินค้า
หรือเสื้อผ้า ช่างซ่อมรถยนต์ จักรยานยนต์หรือ
จักรยาน ช่างซ่อมสาธารณูปโภค เช่น ซ่อมไฟฟ้า
ประปา แอร์ รับเหมาทำความสะอาด ข่าเชื้อ
ฉีดปลวก และซักรีด

5. กลุ่มบริการที่พักรหรือสถานที่ ได้แก่
โฮมสเตย์ หอพัก แมนชั่น อพาร์ทเมนต์ แฟลต
ซึ่งจะต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้อง
ตามกฎหมาย

นอกจากนี้ยังรวมถึงผู้ประกอบการร้านค้า
และผู้ให้บริการรายย่อยอื่น เช่น ร้านธงฟ้า
และร้านค้าคนละครึ่ง ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนตาม
มาตรการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลผ่านแอป
พลิเคชันถุงเงิน (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2564 ข)

อ้างอิงมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้างต้น เงินได้ที่ผู้ประกอบการที่เป็นร้านค้าที่เข้า
ร่วมโครงการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลได้รับ
นั้นย่อมถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ซึ่งกรมสรรพากร
ไม่ได้ออกกฎหมายให้การยกเว้นเงินได้ดังกล่าว
ว่าไม่ต้องนำมารวมเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา ดังนั้น หากผู้ประกอบการที่เป็นบุคคล
ธรรมดาที่มีเงินได้พึงประเมินถึงเกณฑ์ที่ต้อง
มีหน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดาด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เงินได้พึงประเมิน

ตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า “เงินได้พึงประเมิน”
หมายถึง เงินได้ของผู้ประกอบการที่เป็นบุคคล
ใดๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างปีภาษี (วันที่ 1 มกราคม
ถึง 31 ธันวาคม) ของปีใดๆ ซึ่งผู้ประกอบการได้
รับจากรัฐบาลตาม “เกณฑ์เงินสด” คือ ตามจำนวน
เงินสดที่ได้รับจริงในปีภาษีนั้นๆ ถือเป็นเงินได้ที่
เกิดจากแหล่งภายในประเทศ อันสืบเนื่องมาจาก
กิจการที่ทำในประเทศไทย และถือเป็นเงินได้
พึงประเมินประเภทที่ 8 ได้แก่ เงินได้จากการทำ
ธุรกิจ การพาณิชย์ การขนส่ง หรือการอื่น ซึ่งหาก
ไม่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นภาษี ก็ให้ถือว่า
ผู้ประกอบการที่ได้รับเงินได้นั้นเป็นผู้มีเงินได้
พึงประเมินและมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการ
เพื่อชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และชำระภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา (ถ้ามี) หากมีเงินได้ถึงเกณฑ์
(ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, 2563 ข) ดังนี้

1.1 กรณีที่เป็นคนโสด หากมีเงินได้พึง
ประเมินตั้งแต่ 60,000 บาท ขึ้นไปต่อปี

1.2 กรณีที่มีคู่สมรส หากมีเงินได้พึง
ประเมินรวมกันในครอบครัวตั้งแต่ 120,000 บาท
ขึ้นไปต่อปี

ดังนั้น ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา
ซึ่งเข้าร่วมโครงการฯ มีหน้าที่ต้องนำเงินได้พึง
ประเมินที่ได้รับจากการสนับสนุนของรัฐบาลผ่าน

แอปพลิเคชันถุงเงิน เงินได้ที่ได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการทั้งที่ได้รับจากแอปพลิเคชันถุงเงินและรับเป็นเงินสด รวมทั้งเงินได้อื่นตลอดปีภาษี ไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี หากผู้ประกอบการได้รับเงินได้พึงประเมินดังกล่าวระหว่างเดือนมกราคมถึงมิถุนายนของปีภาษี ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครั้งปีอีกด้วย (พระราชบัญญัติ, 2564)

2. การหักค่าใช้จ่าย

ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ได้ 2 วิธี ซึ่งผู้ประกอบการสามารถเลือกได้ คือ

2.1 ให้หักค่าใช้จ่ายได้เป็นการเหมา โดยกฎหมายได้กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไว้ตายตัวเป็นร้อยละซึ่งแตกต่างกันไปตามประเภทของเงินได้ เช่น การทำกิจการโรงแรม หรือภัตตาคาร หรือการปรุงอาหาร หรือเครื่องดื่มจำหน่าย การขนส่ง หรือรับจ้างด้วยยานพาหนะ หรือ การขายสินค้าที่ผู้ขายไม่ได้เป็นผู้ผลิต เป็นต้น ให้สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 ของเงินได้พึงประเมิน

2.2 ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร คือให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงหรืออาจกล่าวได้ว่าต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจนั่นเอง หากผู้ประกอบการเลือกที่จะหักค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ ผู้ประกอบการต้องแสดงบัญชีและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ค่าใช้จ่าย เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษี หรือบิลเงินสด เป็นต้น ซึ่งจะกล่าวถึงการจัดทำบัญชีและการเก็บหลักฐานประกอบในหัวข้อต่อไป

อย่างไรก็ตาม หากผู้ประกอบการที่ไม่มีความเข้าใจในการจัดทำบัญชี และการจัดเก็บหลักฐานการจ่ายเงิน ผู้ประกอบการควรเลือกหัก

ค่าใช้จ่ายด้วยวิธีเหมาร้อยละ 60 เพื่อลดปัญหาที่อาจจะตามมาหากผู้ประกอบการจัดทำบัญชีหรือจัดเก็บหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายไม่ถูกต้องและครบถ้วน แต่หากผู้ประกอบการมั่นใจว่าค่าใช้จ่ายจริงของกิจการสูงกว่าร้อยละ 60 และเพื่อให้ใช้ประโยชน์ทางภาษีอากรได้สูงสุด ผู้ประกอบการควรศึกษาและทำความเข้าใจในวิธีการบันทึกบัญชี และการจัดเก็บเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องและเริ่มต้นจดบันทึกบัญชี เพื่อนำรายการค่าใช้จ่ายจริงมาเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาจ่าย ซึ่งหากต้องการประหยัดภาษี ผู้ประกอบการควรเลือกหักค่าใช้จ่ายในจำนวนที่สูงกว่า แต่ต้องมั่นใจว่ามีการจดบันทึกที่ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว รวมทั้งสามารถจัดหาหลักฐานการเบิกจ่ายได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนเช่นกัน (ศิริรัตน์ เชนศิริศักดิ์, 2563 ข)

3. การหักค่าลดหย่อน

ผู้ประกอบการสามารถนำรายการต่างๆ ที่กฎหมายได้กำหนดให้หักได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีก่อนนำเงินได้ที่เหลือซึ่งเรียกว่าเงินได้สุทธิ ไปคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งค่าใช้จ่ายที่กฎหมายให้หักนี้ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับจำนวนเงินได้พึงประเมิน แต่จะมีความสัมพันธ์กับสถานภาพหรือพฤติกรรมของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ เช่น การลดหย่อนผู้มีเงินได้ คู่สมรส บิดามารดา บุตร เบี้ยประกันชีวิต เบี้ยประกันสุขภาพ ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่า ซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย เงินได้จากการซื้อกองทุนตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งเงินบริจาคต่างๆ เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการแต่ละคนจะมีการหักลดหย่อนที่แตกต่างกันไป และควรวางแผนค่าลดหย่อนให้เหมาะสมกับสถานภาพของตนเองให้มากที่สุด (ศิริรัตน์ เชนศิริศักดิ์, 2563 ข)

4. การยื่นแบบแสดงรายการ

ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ มีหน้าที่ต้องประเมินตนเองว่าเป็นผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีใดตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากรถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ดังนี้

4.1 กรณีที่ไม่มีคู่สมรสต้องมีเงินได้พึงประเมินเกิน 60,000 บาท

4.2 กรณีที่มีคู่สมรสไม่ว่าฝ่ายเดียวหรือทั้งสองฝ่ายต้องมีเงินได้พึงประเมินรวมกันเกิน 120,000 บาท ทั้งนี้ ในกรณีที่สามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินร่วมกัน หากมีการตกลงแบ่งสัดส่วนของเงินได้พึงประเมินกันไว้แล้ว ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของแต่ละฝ่ายตามส่วนที่ตกลงกันก็ได้ แต่ในกรณีที่ไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นของสามีหรือภริยาแต่ละฝ่ายเป็นจำนวนเท่าไร ให้ถือว่าเป็นเงินได้พึงประเมินฝ่ายละกึ่งหนึ่ง โดยผู้ประกอบการที่มีคู่สมรสอาจนำเงินได้พึงประเมินของตนเองมารวมคำนวณภาษีกับเงินได้พึงประเมินของคู่สมรส หรือแยกยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้กับคู่สมรสก็ได้ (ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, 2563 ข)

ดังนั้น หากผู้ประกอบการมีเงินได้พึงประเมินถึงเกณฑ์ข้างต้น ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี (ภ.ง.ด.90) โดยยื่นแบบแสดงรายการภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีภาษีถัดไป และหากมีเงินได้พึงประเมินอยู่ในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายนของปีภาษีใด ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี (ภ.ง.ด.94) เพิ่มอีกด้วย โดยยื่นแบบแสดงรายการภายในวันที่ 30 กันยายน ของปีภาษีนั้น

ทั้งนี้ กรมสรรพากรได้ชี้แจงผ่านทูตภาษีที่ประจำอยู่สำนักงานสรรพากรทั่วประเทศว่ากรมสรรพากรไม่ได้มีเป้าหมายในการจัดเก็บภาษีกับผู้

ค้าขายเฉพาะรายใดรายหนึ่งหรือจากโครงการใดโครงการหนึ่ง และไม่ได้มุ่งจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการของรัฐแต่อย่างใด แต่การจัดเก็บภาษีดังกล่าวเป็นการจัดเก็บตามกฎหมายที่มีอยู่เดิม และหากใครมีเงินได้พึงประเมินถึงเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างไรก็ตาม กรมสรรพากรได้พยายามเน้นย้ำถึงหน้าที่ของผู้ประกอบการที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนดเวลา เพื่อไม่ให้รับภาระผลกระทบทางภาษีอากร เช่น ค่าปรับไม่เกิน 2,000 บาท และเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ (กรมสรรพากร, 2564 ข)

5. การจัดทำบัญชี

ผู้ประกอบการควรจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย เพื่อแสดงให้เห็นว่ามียอดขาย และค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะนำไปใช้ประกอบในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้แบบฟอร์มรายงานเงินสตรับ-จ่าย (ดังภาพที่ 1) ในการจัดบันทึก ทั้งนี้ ในช่องหมายเหตุอาจระบุข้อมูลดังนี้

5.1 ระบุว่าเป็นการขายสดหรือขายเชื่อ เนื่องจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเมินตามจำนวนเงินสดที่ได้รับจริงในปีภาษีนั้นๆ ดังนั้น หากรายการใดที่เป็นการขายเชื่อ ผู้ประกอบการไม่ต้องนำยอดขายนั้นมารวมเป็นเงินได้พึงประเมินในปีที่ยังไม่ได้รับชำระเงิน อย่างไรก็ตาม หากได้รับชำระหนี้ในปีภาษีใด ผู้ประกอบการต้องนำเงินได้จากการรับชำระหนี้มารวมเป็นเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ได้รับชำระเงินด้วย

5.2 ระบุเลขที่เอกสารอ้างอิง เช่น เลขที่ใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษี ใบแจ้งหนี้ ใบส่งของ หรือบิลเงินสด เป็นต้น เพื่อความโปร่งใสและสามารถอ้างอิงได้หากมีการถูกตรวจสอบจากเจ้าพนักงานของกรมสรรพากรในอนาคต ดังนั้น

ผู้ประกอบการควรเก็บหลักฐานการรับเงินและจ่ายเงินให้ถูกต้องและครบถ้วน นอกจากนี้ รายจ่ายที่สามารถนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้นั้นต้องมีลักษณะดังนี้

(ก) เป็นค่าใช้จ่ายตามปกติ มีความเกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจแต่ละประเภท หรือต่อเงินได้แต่ละชนิด เช่น ค่าซื้อสินค้ามาขาย ค่าบรรจุภัณฑ์ ค่าสาธารณูปโภค หรือเงินเดือน เป็นต้น

(ข) เป็นจำนวนที่สมควรและเหมาะสมแก่กิจการ

(ค) ไม่เป็นรายจ่ายที่กฎหมายห้ามไม่ให้หักเป็นรายจ่าย เช่น การนำรายจ่ายส่วนตัวมาถือเป็นรายจ่าย หรือรายจ่ายที่ไม่มีหลักฐานมาพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการเป็นผู้จ่ายเงิน เนื่องจากไม่มีใบเสร็จรับเงิน หรือมีใบเสร็จรับเงินแต่ไม่ปรากฏชื่อผู้จ่ายเป็นผู้ประกอบการ หรือเป็นรายจ่ายของปีภาษีอื่นที่ไม่ใช่ปีภาษีที่กำลังยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นต้น

(ง) ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานการหักค่าใช้จ่ายพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจสอบได้

รายงานเงินสตรับ-จ่าย

ชื่อผู้ประกอบการ..... เลขประจำตัวประชาชน

ชื่อสถานประกอบการ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

วัน/เดือน/ปี	รายการ	รายรับ (บาท)	รายจ่าย (บาท)		หมายเหตุ
			ซื้อสินค้า	ค่าใช้จ่ายอื่น	

ภาพที่ 1 รายงานเงินสตรับ-จ่าย

ที่มา: กรมสรรพากร (2557)

ผลกระทบทางภาษีเงินได้นิติบุคคลกับมาตรการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาล (กรณีเป็นร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการ)

ปัจจุบันนี้ไม่มีการยกเว้นภาษีให้สำหรับผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการที่จดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทจำกัด

ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ปีละ 2 รอบ ได้แก่ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี (ภ.ง.ด.51) ภายใน 2 เดือนนับจากหักเดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี และการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล

สิ้นปี ภ.ง.ด. (50) ภายในระยะเวลา 150 วันนับ
จากวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี โดยหลักฐานที่
ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเพื่อประกอบการ
การยื่นแบบแสดงรายการและการตรวจสอบใน
ภายหลัง ได้แก่ งบการเงิน และสมุดบัญชีตามที่
พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กำหนดไว้
(กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)

ปัญหาที่ผู้ประกอบการมักจะเจอใน
การยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีเงินได้
นิติบุคคล ได้แก่ การจัดทำหลักฐานทางการเงิน
โดยเฉพาะหลักฐานประกอบการจ่ายเงิน ซึ่งถือเป็น
เอกสารทางบัญชีที่สำคัญที่กิจการได้รับมา
จากบุคคลภายนอก และใช้เป็นหลักฐานประกอบ
การบันทึกบัญชีซึ่งหลักฐานดังกล่าวจำเป็นต้องมี
รายละเอียดที่ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมาย
กำหนด ผู้ประกอบการควรตระหนักและเข้าใจวิธี
การออกหลักฐานดังกล่าวอย่างชัดเจน รวมทั้ง
ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของหลักฐาน
ดังกล่าวให้ดีก่อนการจ่ายเงินอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อ
ประโยชน์ของกิจการในการบันทึกบัญชีและ
เพื่อการชำระภาษีให้ถูกต้องต่อไป นอกจากนี้
ผู้ประกอบการควรพิจารณาว่ารายจ่ายนั้นเป็นราย
จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการ และเกิดขึ้นตรงกับงวด
บัญชีที่นำมาถือเป็นรายจ่ายของกิจการหรือไม่
ไม่เช่นนั้น ผู้ประกอบการอาจไม่สามารถนำราย
จ่ายนั้นมาถือเป็นรายจ่ายของกิจการได้ตาม
กฎหมายภาษีอากร และอาจถูกประเมินภาษี
เบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่ม เพิ่มเติมจากกรมสรรพากร
ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ทำให้ต้นทุนในการ
ดำเนินกิจการเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น (ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์,
2563 ก)

ดังนั้น หากผู้ประกอบการได้ศึกษาถึง
ภาระหน้าที่ของตนเองให้เข้าใจและสามารถปฏิบัติ
ตามได้อย่างถูกต้องแล้ว ย่อมไม่ต้องกังวลว่าจะถูก
เจ้าพนักงานเรียกตรวจสอบย้อนหลัง เนื่องจาก

เจ้าพนักงานมีอำนาจในการเรียกตรวจสอบภาษี
ย้อนหลังได้นานถึง 5 ปี และหากผู้ประกอบการทำ
ผิดไปแล้ว เช่น การยื่นภาษีไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบ
ถ้วน ผู้ประกอบการสามารถยื่นแบบแสดงรายการ
เพื่อชำระภาษีเพิ่มเติมได้เช่นเดียวกัน

ผลกระทบทางภาษีมูลค่าเพิ่มกับ มาตรการให้ความช่วยเหลือของ รัฐบาล (กรณีเป็นร้านค้าที่เข้าร่วม โครงการ)

แม้ว่ากรมสรรพากรได้ออกกฎหมายเพื่อ
ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประชาชน
ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลในโครงการต่างๆ
ออกมาเป็นระยะๆ และให้ข้อมูลเพื่อสร้างความรู้
และความเข้าใจให้กับประชาชนและผู้ประกอบ
การ ทำให้ทุกคนคลายความกังวลลงได้บ้าง และ
ไม่คิดว่ารัฐบาลรังแกประชาชนในยามวิกฤต แต่
การยกเว้นภาษีดังกล่าวไม่รวมถึงการยกเว้นให้
กับผู้ประกอบการร้านค้าต่างๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว
ดังนั้น หากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเข้าใจ
ได้ว่าเงินได้ที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจและเงิน
ได้จากการสนับสนุนผ่านโครงการของรัฐบาลถือเป็น
เงินได้พึงประเมิน และหากผู้ประกอบการใด
มีเงินได้ถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้ประกอบ
การนั้นย่อมมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและ
ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้
นิติบุคคล นอกจากนี้ ภาษีมูลค่าเพิ่มก็อาจจะเป็น
อีกหนึ่งภาษีที่ผู้ประกอบการต้องเกี่ยวข้องกับหาก
ผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายสินค้าหรือให้
บริการเกิน 1,800,000 บาท ผู้ประกอบการมีหน้าที่
ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และต้องยื่นแบบ
แสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) เป็นประจำ
ทุกเดือนอีกด้วย รวมทั้งการจัดทำใบกำกับภาษี
เพื่อออกให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และจัด
ทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย และรายงาน
สินค้าและวัตถุดิบ

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมีสิทธิขอ อนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรเพื่อออกไปกำกับ ภาษีอย่างย่อ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการขาย ปลีกซึ่งขายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงและได้ขายใน ปริมาณซึ่งตามปกติวิสัยของผู้บริโภคนั้นจะนำไป ใช้โดยไม่ได้นำไปขายต่อ หรือให้บริการรายย่อย แก่บุคคลจำนวนมาก ซึ่งถือว่าเป็นผู้ประกอบการ รายย่อยตามมาตรา 86/6 นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ กลุ่มนี้จะได้รับสิทธิไม่จำเป็นต้องออกไปกำกับ ภาษี เมื่อขายสินค้าในแต่ละครั้งไม่เกินวงเงิน 1,000 บาท ตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่ผู้ซื้อ เรียกร้องให้ออกใบกำกับภาษี แต่ให้ผู้ประกอบการ จัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อรวมรวมการขาย ที่มูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาทในวัน ทำการเพื่อเป็นเอกสารประกอบการลงรายงาน ภาษีขาย โดยให้ลงรายงานภาษีขายเฉพาะมูลค่า สินค้า และจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ ได้รับซึ่งเกิดจากใบกำกับภาษีดังกล่าว (เอทีเอส การบัญชี, 2562)

ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นสำหรับผู้ประกอบการ ที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ การไม่ทราบว่า ตนเองมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องจัดทำใบกำกับภาษี รายงาน ต่างๆ รวมทั้งต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่า เพิ่มเป็นประจำทุกเดือน เนื่องจากผู้ประกอบการ อาจยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติ ตนให้เป็นผู้เสียภาษีให้ถูกต้องและครบถ้วน ดังนั้น กรมสรรพากรควรจะทำให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่ ให้ความรู้และความเข้าใจกับผู้ประกอบการให้ มากที่สุด เพื่อลดปัญหาการเรียกตรวจสอบ รวมถึงการเสียค่าปรับ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มในอนาคต ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็จะสะท้อนมาที่กรมสรรพากร และรัฐบาลเช่นเดิมว่าไม่ได้แจ้งให้ผู้ประกอบการ ได้ทราบถึงแนวปฏิบัติที่ชัดเจน

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การออกมาตรการให้ความช่วยเหลือ ประชาชนที่กำลังประสบปัญหาสืบเนื่องจากการ แพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา-2019 ถือเป็น เรื่องดีที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อปัญหาปากท้อง ของประชาชนซึ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจ ในภาพรวมของประเทศ แต่การช่วยเหลือตาม มาตรการดังกล่าวในช่วงต้นของโครงการอาจ ทำให้ประชาชนทั่วไปและผู้ประกอบการเกิด คำถามเกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับการสนับสนุน ของรัฐบาลผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ นั้น ต้องนำ มาถือเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อยื่นแบบแสดง รายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ รวมทั้ง เกิดความกังวลว่าจะถูกกรมสรรพากรตรวจสอบ รายได้เพื่อประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีมูลค่าเพิ่มย้อนหลังหรือไม่ สาเหตุหลัก ของความกังวลดังกล่าวน่าจะเกิดจากสาเหตุของ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีอากร ที่ต้องชำระ เนื่องจากไม่เคยต้องชำระภาษีเงินได้ มาก่อน หรือหลายคนอาจเพิ่งเคยเริ่มต้นการเป็น ผู้ประกอบการหลังจากประสบปัญหาการปิดตัว ของกิจการที่ตนเองเคยเป็นพนักงานมาก่อน

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการให้ความ ช่วยเหลือจากรัฐบาล มีผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งอาจ ประกอบธุรกิจในรูปแบบของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ ดังนั้น บทความนี้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือซึ่งเป็นบุคคล ธรรมดานั้น กรมสรรพากรได้มีประกาศกฎหมาย ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากการรับเงิน ได้ในโครงการต่างๆ ได้แก่ ข้อบัตินี้ เราไม่ทิ้ง กัน คนละครั้ง เราเที่ยวด้วยกัน และกำลังใจ แม้ว่า

จะยังไม่มีประกาศสำหรับโครงการอื่น แต่คาดว่าจะกรมสรรพากรน่าจะออกกฎหมายมาในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ที่ได้รับความช่วยเหลือซึ่งเป็นคนละธรรมดา จึงไม่มีหน้าที่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับความช่วยเหลือในโครงการต่างๆ มารวมเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา นั้น ปัจจุบันนี้ไม่มีกฎหมายยกเว้นรายได้ที่ได้รับจากโครงการเหล่านี้ให้ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีภาระหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งอาจหมายความว่ารวมถึงการยื่นหลักฐานที่เป็นบัญชีเงินสดรับ-จ่ายและเอกสารประกอบอื่น เช่น ใบเสร็จรับเงิน หรือใบกำกับภาษี เป็นต้น เพื่อแสดงหลักฐานเพิ่มเติมหากเจ้าพนักงานร้องขอ รวมทั้ง หากผู้ประกอบการมีรายได้เกิน 1,800,000 บาท ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) เป็นประจำทุกเดือนอีกด้วย

3. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นนิติบุคคล ปัจจุบันก็ยังไม่มีความหมายยกเว้นรายได้ที่ได้รับจากโครงการเหล่านี้เช่นกัน ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลมีภาระภาษี 2 ส่วนหลัก ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องและครบถ้วน ไม่แตกต่างจากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา แต่สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างคนสองกลุ่มนี้ คือ เอกสารเพิ่มเติมที่เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้ยื่นเพิ่มเติมเพื่อการตรวจสอบจะไม่ใช่มูลค่าเงินสดรับ-จ่าย แต่จะเป็นบัญชีตามรูปแบบที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

4. หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการอาจมีความเสี่ยง

ที่ต้องถูกเจ้าพนักงานเรียกตรวจสอบภาษีย้อนหลัง หากเจ้าพนักงานตรวจสอบพบความผิดปกติได้แก่

4.1 เงินเข้าบัญชีธนาคารเกิน 3,000 ครั้งต่อปี หรือ มีเงินเข้าบัญชีเกิน 400 ครั้ง และมียอดเงินรวมเกิน 2,000,000 บาทต่อปี

4.2 รายได้เกิน 1,800,000 บาท ต่อปีแล้วไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

4.3 กรมสรรพากรได้รับการแจ้งเบาะแสจากบุคคลอื่น

4.4 แจ้งลดหย่อนไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งปัจจุบันนี้ กรมสรรพากรสามารถรับข้อมูลเชื่อมโยงมาจากหลายภาคส่วน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เพื่อรับทราบข้อมูลที่บุคคลธรรมดาได้ชำระค่าเบี้ยประกันชีวิต หรือ ค่าเบี้ยประกันสุขภาพ รวมถึงเงินบริจาคต่างๆ ที่ผ่านระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ (e-Donation) เป็นต้น ซึ่งสามารถทำให้เจ้าพนักงานสามารถตรวจสอบความถูกต้องของค่าลดหย่อนต่างๆ ได้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น

4.5 ส่งเอกสารภาษีไม่ครบตามที่เจ้าพนักงานร้องขอ ซึ่งอาจเกิดจากการผู้ประกอบการไม่ได้เตรียมการจัดทำบัญชีเงินสดรับ-จ่าย หรือไม่ได้เก็บหลักฐานประกอบการซื้อหรือขายไว้เนื่องจากไม่เข้าใจ หรือไม่เห็นความสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลังได้

5. เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีของผู้ประกอบการ อีกทั้งป้องกันปัญหาของผู้ประกอบการที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกตรวจสอบภาษีในอนาคต ซึ่งทำให้ต้องมีภาระเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ค่าปรับ หรืออาจถูกยึดทรัพย์ ขายทอดตลาด ผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้าร่วม

โครงการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลควรเตรียมตัวให้พร้อมโดยการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายเพื่อบันทึกรายละเอียดการรับเงินและจ่ายเงินประจำวัน รวมทั้งจัดเก็บหลักฐานเอกสารประกอบการบันทึกรายการ เพื่อยืนยันความถูกต้องและครบถ้วนของการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย นอกจากจะมีประโยชน์เพื่อการตรวจสอบภาษีอากรแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในการวางแผนการจัดการธุรกิจในอนาคต และควบคุมการประกอบธุรกิจในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างเหมาะสมในการ

ตั้งราคาขาย การควบคุมต้นทุน และการบริหารเงินสดของกิจการเพื่อให้ขาดสภาพคล่องได้อีกด้วย

6. กรมสรรพากรควรให้ทูตภาษีของแต่ละท้องถิ่นให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งส่วนใหญ่อาจจะยังไม่เข้าใจว่าตนเองมีหน้าที่ทางภาษีอะไร ต้องทำอะไร เพื่อปัญหาในการตรวจสอบภาษีในอนาคต ซึ่งหากสามารถสร้างความรู้และความเข้าใจได้มากที่สุด ปัญหาต่างๆ ที่อาจจะสะท้อนกลับมายังรัฐบาลก็จะลดน้อยลงเช่นกัน

บรรณานุกรม

- Peak Think. (2564). โครงการคนละครึ่งกับเรื่องที่พักผ่อนแม่ค้าต้องรู้. <https://peakaccount.com/blog/%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B6%E0%B9%88%E0%B8%87/>.
- SMEMOVE. (2562). สรุปกฎหมาย E-Payment คืออะไร เข้าใจง่ายๆ ในบทความเดียว. <https://smemove.com/blog/%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%8E%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2-e-payment-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B9%89/>.
- TOP NEWS. (2564). โฆษกสรรพากร ชี้แจงแล้วปมแม่ค้าถูกเก็บภาษีย้อนหลังเดือนแสนหลังร่วมโครงการรัฐ. <https://www.topnews.co.th/news/32619>.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2560). สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543. https://www.dbd.go.th/download/article/article_20170616160043.pdf.
- กรมสรรพากร. (2562). รายงานเงินสดรับ-จ่าย สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา. https://www.rd.go.th/fileadmin/download/insight_pasi/SMEs_57.pdf.
- กรมสรรพากร. (2562). พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 48) พ.ศ. 2562. http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/034/T_0023.PDF.
- กรมสรรพากร. (2563ก). กฎกระทรวงฉบับที่ 368 พ.ศ. 2563) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร. https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/kormor/newlaw/mr368.pdf. 27 may 2021. (in Thai)

- กรมสรรพากร. (2563ข). ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 187) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ หรือที่ได้จ่ายเป็นค่าที่พักในโรงแรมให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ. <https://www.rd.go.th/32417.html>.
- กรมสรรพากร. (2564ก). กรมสรรพากรยืนยันเงินที่ได้รับจากโครงการคนละครึ่งและเราเที่ยวด้วยกัน ได้รับการยกเว้นภาษี. https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/news/2564thai/news14_2564.pdf.
- กรมสรรพากร. (2564ข). สรรพากรมอบทูตภาษีทั่วประเทศช่วยแนะนำผู้ประกอบการทั้งออนไลน์ออฟไลน์แบบฯและชำระภาษีให้ถูกต้อง. https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/news/2564thai/news40_2564.pdf.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและโครงการคนละครึ่ง. <https://www.bangkokbiznews.com/recommended/detail/2542>.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2564ก). เราชนะกับคนละครึ่ง เช็กให้ชัด เงื่อนไขเป็นอย่างไร ต้องเสียภาษีไหม?. <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/918262>.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2564ข). ร้านค้าเข้าร่วมเราชนะ เคลียร์ 10 ประเด็นคำถามที่นี้. <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/922593>.
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2564). ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2564. เรือนแก้วการพิมพ์.
- เที่ยวปันสุข. (2563). ประกาศ. <https://www.xn--22c5bgh8a4ax8c6azb5e0e.xn--o3cw4h/>.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). ร้านค้าเราชนะ ต้องเสียภาษีอะไรบ้าง เช็กเลย!. <https://www.prachachat.net/finance/news-629930>.
- รัฐบาลไทย. (2564ก). การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินหรือผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการรักษาและฟื้นฟูผลกระทบของ COVID-19. <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/38269>.
- รัฐบาลไทย. (2564ข). สรุปข่าวการประชุม ครม. <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/4149018/6/64>.
- เราเที่ยวด้วยกัน. (2563). ข้อมูลโครงการเราเที่ยวด้วยกัน. <https://www.xn--12c1bik6bbd8ab6hd1b5jc6jta.com/information>.
- ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์. (2563ก). การจัดทำหลักฐานทางการบัญชีที่สามารถถือเป็นรายจ่ายได้ตามกฎหมาย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 11, 289-309.
- ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์. (2563ข). ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2563. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มงคลเจริญ เลเซอร์ปรีน.
- เอทีเอส การบัญชี. (2562). ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ออกอย่างไร ลงรายงานภาษีขายอย่างไร. <https://www.atsaccounting.com/%E0%B9%83%E0%B8%9A%E0%B8%81%E0%B8%B3%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B5%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%AD/>.